

1 Ange de olika tidsfrister som finns i civilrättsliga mål.

I österrikisk rätt finns flera olika typer av tidsfrister.

Åtskillnad görs mellan processuella frister (dvs. frister inom vilka en part i en process eller en annan person som berörs av en process får eller måste utföra en viss processuell handling) och materiella frister (dvs. frister inom vilka en viss händelse måste inträffa för att rättsordningen ska knyta vissa materiella konsekvenser till den, t.ex. fristen för ingivande av klagomål om besittningsintrång enligt § 454 i civilprocesslagen (ZPO) eller de hyresrättsliga fristerna för uppsägning enligt § 560 i civilprocesslagen). När det gäller processuella frister bör det noteras att tid för postgång inte medräknas (detta är inte fallet när det gäller materiella frister). Exempel: Även om ett överklagande (här rör det sig om en processuell frist) skulle inkomma till domstolen först efter utgången av fristen, anses det ha anhängiggjorts i rätt tid om det ingivits till posten den sista dagen för överklagandet (poststämpelns datum gäller).

Dessutom görs det även åtskillnad mellan frister vars längd fastställs i lag (t.ex. överklagande) och frister vars längd fastställs av domstol, på grundval av behoven i det enskilda ärendet (t.ex. fristen för erläggande av s.k. *aktorische Kaution* (en typ av säkerhet)). Utredningsfristerna utgör en kombination av de båda ovan nämnda typerna av frister: I lagen fastställs endast en viss ram för utredningsfristerna (minimi- eller maximilängd eller ungefärlig längd, som i § 257.1 i civilprocesslagen, där det rör sig om att bestämma vid vilken tidpunkt ett förberedande möte mellan domstolen och parterna ska äga rum).

Absoluta frister bestäms av den tid då de löper ut (vanligen en kalenderdag). När det rör sig om relativa frister anges fristens längd, och de börjar löpa när den händelse inträffar som utlöser dem.

Frister får som regel förlängas av domstolen, och kallas då förlängbara frister. I de fall då lagen undantagsvis inte medger förlängning talas det om icke-förlängbara frister eller fatalietider (*Notfristen*).

Åtskillnaden mellan restituerbara frister och icke restituerbara frister har att göra med om ett återställande av försutten tid är möjligt i händelse av en försømmelse att iakttä en frist. Som regel gäller restituerbarhet. Om återställande av försutten tid undantagsvis inte medges, talas det om preklusionsfrister eller "fallfrister" (Fallfristen). Ett exempel på en processuell preklusionsfrist är den absoluta klagofristen för en talan om o giltigförklaring av ett beslut eller om återupptagande av ett förfarande (§ 534.3 i civilprocesslagen).

2 Lämna en förteckning över de dagar som enligt ert lands lagstiftning är helgdagar, i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971.

Arbetsfria dagar i Österrike är lördag, söndag och långfredag samt de helgdagar som fastställts i lag. Lagstadgade helgdagar i Österrike är: nyårsdagen (1.1), trettondagen (6.1), annandag påsk, första maj (*Staatsfeiertag*), Kristi himmelsfärdsdag, annandag pingst, Kristi lekamens fest, Marie himmelsfärdsdag (15.8), nationaldagen (*Nationalfeiertag*) (26.10), allhelgonadagen (1.11), Jungfru Marie utkorelse och fullkomliga renhet (8.12), juldagen (25.12) och annandag jul (26.12).

3 Vilka är generella reglerna om tidsfrister i civilrättsliga förfaranden?

Bestämmelserna om frister finns huvudsakligen i § 123–129, § 140–143 och § 222 i civilprocesslagen och i § 89 i domstolsorganisationslagen.

4 Om en handling eller en formalitet ska företas inom en viss tidsfrist, när börjar då denna tidsfrist löpa?

Fristen börjar som regel löpa i och med delgivningen av det beslut på grundval av vilket fristen fastställts. Om delgivning inte är nödvändig, börjar fristen löpa i och med att beslutet tillkännages (§ 124 i civilprocesslagen).

5 Kan det sätt på vilket en handling har delgetts påverka eller ändra den tidpunkt från vilken en tidsfrist börjar löpa (dvs. delgivning genom stämningssman eller per post)?

Ja, i motsats till den allmänna regeln, som säger att delgivningstidpunkten infaller när beslutet har delgetts eller tillkännagivits, anses delgivningstidpunkten för elektroniskt förmedlade rättsliga ärenden och inlagor (§ 89a.2 i domstolsorganisationslagen) alltid infalla vardagen efter den dag då meddelandet gjorts tillgängligt för adressaten - varvid lördagar inte räknas som vardag. (§ 89d.2 i domstolsorganisationslagen).

6 När börjar en tidsfrist att löpa om datumet räknas från händelsen?

Vid beräkning av tidsfrister som räknas i dagar medtas inte den dag då den händelse inträffade som utlöser tidsfristen.

Tidsfrister som beräknas i veckor, månader eller år, löper däremot ut vid midnatt den dag i den sista veckan eller månaden som till namn och ordningstal motsvarar den dag fristen utlöstes. Saknas denna dag i den sista månaden löper fristen ut den månadens sista dag.

7 När börjar en tidsfrist att löpa om den är angiven i dagar? Avser antalet dagar kalenderdagar eller arbetsdagar?

De tidsfrister som uttrycks i dagar ska räknas som kalenderdagar.

8 När börjar en tidsfrist att löpa om den är angiven i veckor, månader eller år?

På grund av sättet att beräkna tidsfrister i veckor, månader eller år (se punkterna 6 och 9) saknar denna fråga betydelse i fråga om denna typ av tidsfrister.

9 När löper en sådan tidsfrist ut om den är angiven i veckor, månader eller år?

Frister som är angivna i veckor, månader eller år löper ut vid utgången av den dag i den sista veckan eller den sista månaden av fristen som till namn eller nummer svarar mot den dag då fristen började löpa. Om det inte finns någon sådan dag i den sista månaden av en frist som är angiven i månader eller år (t.ex. om en månadsfrist börjar den 31 januari), löper fristen ut vid utgången av den sista dagen i månaden i fråga (dvs. den 28 och 29 februari). Lördagar, söndagar, helgdagar eller långfredagen utgör inte hinder för längden på en tidsfrist eller att den ska kunna börja löpa.

10 Om fristen löper ut en lördag, söndag, allmän helgdag eller annan arbetsfri dag, förlängs den till nästa arbetsdag?

Ja. Om en frist löper ut en lördag eller söndag eller på långfredagen eller en lagstadgad helgdag, förlängs den till nästa arbetsdag.

11 Finns det särskilda omständigheter då tidsfristerna förlängs? På vilka villkor?

Fatalietider för överklaganden avbryts mellan den 15 juli och den 17 augusti samt mellan den 24 december och den 6 januari. Om någon av dessa tidsperioder infaller under en sådan fatalietid, eller om en fatalietid inleds inom dessa tidsperioder, förlängs fatalietiden med hela tidsperioden eller med den del av denna som återstår när fatalietiden inleds.

Detta gäller inte vissa speciella förfaranden, främst inte vid tvister på grund av besittningsintrång, underhåll, ansökan om verkställighet och interimistiska åtgärder, och inte för tidsfrister för överklagande av tredsdomar och domar varigenom kärandens talan bifalles på grund av medgivande från svarandens sida.

12 Vilka är tidsfristerna för överklagande?

Fristerna för överklagande är i princip avhängiga av beslutsformen (dom eller beslut) och av ärendets natur. I ett kontradiktoriskt civilrättsligt förfarande är fristen för den typ av överklagande som kallas *Rekurs* som regel 14 dagar och fristen för den typ av överklagande som kallas *Berufung* fyra veckor.

13 Kan domstolar ändra tidsfrister, särskilt för att inställa sig eller fastställa ett särskilt datum för inställelse?

Frister får som regel förlängas av domstolen. I de fall då lagen undantagsvis inte medger förlängning (som när det gäller fristerna för överklagande) talas det om icke-förlängbara frister eller fataliteter (*Notfristen*).

Alla frister får förkortas genom överenskommelse parterna emellan. Sådana överenskommelser måste dock styrkas med handlingar. Domstolen får besluta om förkortning av en frist på begäran av endera parten ifall det på ett trovärdigt sätt kan visas att detta förefaller vara lämpligt för att avvärja hotande, väsentliga nackdelar och det är möjligt för den part vars handlande fristen är avsedd för att utan problem utföra den processuella handlingen inom den förkortade fristen (§ 129 i civilprocesslagen).

Förlängning av en frist får beviljas på begäran, om den part som fristen kommer till godo av oavvärjbara eller annars mycket väsentliga skäl är förhindrad att utföra den fristbelagda processuella handlingen i rätt tid och särskilt skulle lida irreparabel skada om fristen inte förlängs (§ 128.2 i civilprocesslagen).

Förlängning av frister genom överenskommelse parterna emellan är inte tillåten (§ 128.1 i civilprocesslagen).

Kallelser avser i princip ett visst datum, vilket innebär att frågan om frister eller särskilda datum bortfaller.

14 När en handling, som är avsedd för en part som bor på en plats där han eller hon är berättigad till en förlängning av en tidsfrist, delges på en plats där de bosatta inte är berättigade till en sådan förlängning, förlorar denna part då rätten till den förlängda tidsfristen?

Nej, eftersom det som avses här är utförandet i rätt tid av en processuell handling visavi en österrikisk domstol.

15 Vilka är följderna av att en tidsfrist inte iakttas?

En försummelse från en parts sida av en processuell handling får i allmänhet till följd att parten inte längre får utföra den processuella handlingen (preklusionsverkan, § 144 i civilprocesslagen). Det finns dock undantag från denna allmänna regel, t.ex. i § 289.2 i civilprocesslagen (vid uteblivande från bevisupptagning) och i § 491 i civilprocesslagen (vid uteblivande från en förhandling i samband med en typ av överklagande (*Berufung*)).

En för sent utförd processuell handling aviseras som regel automatiskt, i vissa fall dock enbart på begäran (av motparten).

Utöver de allmänna följderna av försummelser finns det även särskilda sådana följder, av många olika typer. Den viktigaste särskilda följden av en försummelse från en parts sida i ett tvistemål är att den andra parten kan ansöka om en tredskodom (§ 396 och § 442 i civilprocesslagen). Ett par ytterligare exempel: Om båda parterna uteblir från ett möte i domstolen, leder detta enligt § 170 i civilprocesslagen till att förfarandet blir vilande (under åtminstone 3 månader). Om käranden i ett äktenskapsförfarande uteblir från förhandlingen, förklarar domstolen på begäran av svaranden talan såsom återkallad utan uppgivande av anspråket (§ 460 punkt 5 i civilprocesslagen).

16 Vilka rättsmedel finns tillgängliga när en frist har löpt ut för den som har missat tidsfristen?

För att undanröja de rättsliga följderna av att en frist eller ett möte försummats kan följande rättsmedel användas:

Återställande av försutten tid (§ 146 ff i civilprocesslagen):

Återställande av försutten tid är tillåtet ifall den berörda partens eller dennes företrädarens försummelse kan ledas tillbaka till en oförutsedd eller oavvärjbar händelse och skulden för försummelsen inte alls kan läggas parten eller dennes företrädare till last eller inte annat än i mindre utsträckning kan läggas parten eller dennes företrädare till last (ringa försumlighet). Detta rättsmedel måste inges inom 14 dagar efter det att hindret bortfallit.

Ett överklagande kallat *Widerspruch* (§ 397a och § 442a i civilprocesslagen):

Widerspruch är ett rättsmedel som kan användas för att upphäva en tredskodom enligt § 396 och § 442 i civilprocesslagen. Överklagandet i fråga måste som regel inges inom en icke-förlängbar frist på 14 dagar efter delgivningen av tredskodomen, i form av en förberedande inlägga till domstolen.

Ett överklagande kallat *Berufung* (§ 461 ff i civilprocesslagen):

En tredskodom kan överklagas genom *Berufung* särskilt på grundval av att det inte föreligger någon försummelse med anledning av att någon av ogiltighetsgrunderna i punkterna 4 och 5 (ingen delgivning respektive bristande representation för parten under förfarandet) i § 477.1 i civilprocesslagen är för handen. En *Berufung* om ogiltigförklaring kan dock inte bygga på en parts reella försummelse, utan – vilket är fallet i alla rättsliga förfaranden – måste bygga på felaktig rättstillämpning, vars skäl förefaller vara en försummelse från partens sida.

Senaste uppdatering: 05/06/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.